

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 055798 22 Kž

Novi Travnik, 21.04.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Stane Imamović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženih K. P. i F. I., zbog krivičnog djela šumske krađe iz člana 316. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi zajedničkog branioca optuženih, advokata Bekira Ferizović iz Travnika, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055798 20 K od 17.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.04.2022. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženih K. P. i F. I. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055798 20 K od 17.11.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 055798 20 K od 17.11.2021. godine optuženi K. P. i F.I. oglašeni su krivim da su počinili krivično djelo šumske krađe iz člana 316. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje im je izrečena uvjetna osuda kojom se optuženima utvrđuju kazne zatvora u trajanju od po 6 mjeseci i određuje rok provjeravanja u trajanju od 1 godine. Pored toga, optuženi su istom presudom obavezani da oštećenom ŠGD/ŠPD „Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne“ d.o.o. Donji Vakuf, Šumarija Fojnica solidarno naknade pričinjenu štetu u iznosu od 452,80 KM, te su obavezani i da na ime troškova krivičnog postupka plate paušalne iznose od po 70,00 KM.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavio zajednički branilac optuženih advokat Bekir Ferizović iz Travnika, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači na način da se optuženi oslobode od optužbe.

Kantonalna tužiteljica podnijela je odgovor na žalbu optuženih i u istom navodi da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, izvršio ocjenu svih izvedenih dokaza, te da u osporenoj presudi nema ničega nerazumljivog ili protivrječnog zbog čega se žalba ocjenjuje neosnovanom i odgovorom predlaže da se ista odbije kao takva i potvrdi prvostepena presuda.

Obzirom da je branilac u žalbi tražio da on i optuženi budu obavješteni o sjednici vijeća to je ista održana dana 21.04.2022. godine na koju je pristupio branilac ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga, dok na sjednicu nisu pristupili uredno obavješteni optuženi i kantonalna tužiteljica u čijem odsustvu je, shodno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

U obrazloženju žalbe zajedničkog branioca se navodi da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, jer nije svjesno cijenio sve bitne dokaze pojedinačno i u vezi sa drugim dokazima, da nije otklonio nelogičnosti i kontradiktornosti na koje je odbrana ukazivala i vezi iskaza svjedoka F. P., a odnose se na to da navedeni svjedok nije fotografisao motornu pilu kao sredstvo izvršenja djela niti je istu unio u službenu zabilješku, a u unosi nebitan detalj o tome sa kime je optuženi K.P. pričao, zatim nelogičnost da isti svjedok nije fotografisao drvenu masu u kediju, da je pozvao policiju čim je čuo zvuk motorne pile rekavši da se radi o optuženima, a da se prethodno nije pokušao uvjeriti da se sa sigurnošću radi upravo o njima, da u toku postupka nije utvrđeno da li je svjedok mogao vidjeti počinioca obzirom na konfiguraciju terena, a naročito to da prvostepeni sud bez ikakvog osnova i bezrezervno poklanja vjeru iskazu ovog svjedoka na kojem dokazu skoro u cijelosti zasniva osuđujuću presudu. U drugom dijelu žalbe se prigovara da nisu otklonjene kontradiktornosti ni iz iskaza svjedoka – policijskog službenika A. K. da mu je šumar rekao na koga sumnja, da nije vidio motornu pilu niti drvenu masu u kediju što ukazuje na nepodudarnost iskaza navedena dva svjedoka, a kojem pravcu prvostepeni sud pogrešno izvodi suprotan način. Zbog toga se žalbom tvrdi da se u ovom predmetu trebalo primijeniti načelo in dubio pro reo, jer u konkretnom slučaju postoji sumnja u pogledu pravno relevantnih činjenica koje se u tom slučaju moraju cijeliti u korist optuženih.

Uvidom u obrazloženje osporene presude prednji žalbeni prigovori pokazuju se kao netačni i kao neosnovani. Naime, iz sadržaja obrazloženja prvostepene presude vidi se da je prvostepeni sud precizirao po nazivu, broju i datumu sve izvedene dokaze, zatim da je relevantnom dijelu prenio njihov sadržaj i nakon toga dao ocjenu njihove pouzdanosti i vjerodostojnosti, pa kada se uz to ima u vidu da se žalbom zajedničkog branioca ne precizira koji to konkretno dokaz prvostepeni sud nije cijenio pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, onda se takvi prigovori dodatno pokazuju kao neosnovani. Nadalje, suprotno žalbenim navodima, nižestepeni sud je dao uvjerljive i višestruke razloge zbog kojih iskaz svjedoka F. P. ocjenjuje vjerodostojnim, a te razloge kao takve u cijelosti prihvata i ovaj sud. Tu se prvenstveno misli na činjenicu da je prvostepeni sud uočio i istakao da iskaz ovog svjedoka obiluje nizom detalja i pojedinosti koje ukazuju da se radi o istinitom kazivanju, a ne pretpostavkama ili još teže o netačnim tvrdnjama, pa tako prvostepeni sud izdvaja da je zvuk motorne pile bio razlog da se svjedok uputi prema mjestu bespravne sječe udaljenom oko 500 metara, da je na isto mjesto došao za oko 5 minuta, da je zbog konfiguracije terena vidio vozila optuženih, da ih od ranije

poznaje, da je precizirao i opisa vozila i njihov položaj, da opisuje kako su optuženi bili obučeni, da je optuženi K. P. imao motornu pilu bijele boje sa narandžastim poklopcem, da je bio „sav od pilote“, a naročito kako je i na koji način sa tog mjesta pobjegao optuženi F. I. I nastavak iskaza ovog svjedoka o poduzetim radnjama, kontaktiranju policije i razgovoru koji je obavio sa optuženim K. P. također obiluje detaljima, što sve daje osnova da se ovom svjedoku pokloni puna vjera u njegovo kazivanje. Zato činjenica da motorna pila nije fotografisana niti unijeta u službenu zabilježku od strane svjedoka F. P. ne stvara nikakve kontradiktornosti ili nedoumice kada se sa druge strane ima u vidu da je ovaj svjedok još u svojoj službenoj zabilješci, a što je kasnije potvrdio u iskazu na glavnom pretresu, između ostalog pitao optuženog K. P. zašto se to radi (misleći na bespravnu sječu), da mu je optuženi odgovorio da to mora, zatim da je svjedok od istog optuženog tražio da drvnu masu iz njegovog vozila kedi odveze na lager Šumarije Fojnica, što je optuženi odbio uz odgovor da mu vozilo nije registrovano, dakle da optuženi tada i ne spori da se u vozilu nalazi drvna masa bespravno posječena. Konačno, ne može osnovano prigovoriti pouzdanosti iskaza svjedoka F. P. ni zato što nije fotografisao drvnu masu u keditu iz prostog razloga što je na fotografiji broj 10 iz priložene fotodokumentacije vidljivo da zadnji dio vozila nema prozora ili drugih otvora kroz kojih bi se mogao vidjeti sadržaj u dijelu kojim se prevozi teret, te iz razloga što optuženi nije dobrovoljno dozvolio uvid u unutrašnjost vozila, a čuvar šuma nema ovlaštenja za pretresanja istog. Upravo to je bilo razlogom da šumar zatraži asistenciju policije kada se oba optužena udaljavaju sa mjesta bespravne sječe, a ne čim je čuo zvuk motorne pile kako se to žalbom neosnovano prigovara. Da je svjedok F. P. tražio asistenciju policije nakon što je prišao optuženom K. P. koji je odbio istovariti drva iz svog vozila i nakon što se optuženi F. I. dao u bijeg, potvrdio je policajac A. K., što prvostepeni sud također ističe kao argument za ocjenu vjerodostojnosti čuvara šuma uz ostale objektivne dokaze koji se žalbom ne dovode u pitanje. Ti objektivni dokazi su prije svega fotodokumentacija iz koje se vidi mjesto sječe i mjesto gdje je pronađen dio posječene drvene mase na lokalitetu zvanom Mala Ravan udaljenom svega 200 do 300 metara sječe što također potvrđuju svjedoci policajci A. K. i N.N. Konačno, činjenica da je svjedok F. P. izvršio premjeravanje prečnika metrica pronađenih na pomenutom lokalitetu i da je utvrdio podudarnost sa prečnicima dva panja na mjestu sječe, a naročito to da po dolasku na mjesto sječe isti svjedok ne zatiče niti jednu drugu osobu osim optuženih niti druga vozila osim njihovih, to onda otklanja svaku dilemu u pogledu postojanja pravno relevantnih činjenica od kojih zavisi primjena odredaba krivičnog zakonodavstva ili činjenica koje čine obilježja krivičnog djela, pa stoga nije bilo mjesta niti za primjenu pravila in dubio pro reo u smislu člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, kako se to želi ukazati žalbom. Da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno od strane prvostepenog suda govori i činjenica da su optuženi višestruki povratnici u izvršenju ovog, ali i drugih krivičnih djela, dakle da im nije strano vršenje krivičnog djela šumske krađe.

Iako se žalbom zajedničkog branioca optuženih prvostepena presuda ne pobija i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je i u odnosu na taj žalbeni osnov ispitao osporenu presudu po pravilu proširenog djelovanja žalbe, jer je odredbom člana 323. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH određeno da žalba podnijeta u korist optuženog zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kakva jeste žalba zajedničkog branioca optuženih, u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Međutim, prvostepena presuda se pokazuje kao

pravilna i zakonita i u tom dijelu, a sve kada se ima u vidu da je optuženima, umjesto zapriječene kazne zatvora, izrečena uvjetna osuda kao mjera upozorenja iako je iz izvoda iz kaznene evidencije vidljivo da su optuženi višestruki povratnici u izvršenju krivičnih djela, pa su izrečenim uvjetnim osudama u dovoljnoj mjeri došle do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se stiču na strani optuženih i koje je cijenio prvostepeni sud, zbog čega se žalba zajedničkog branioca i u odnosu na odluku kao krivičnopravnoj sankciji također pokazuje kao neosnovana.

Zbog svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.